

48. *Quedius (Microsaurus) ochripennis* (MÉNÉTR.) (Coleoptera, Staphylinidae) w Bieszczadach

Quedius (Microsaurus) ochripennis (MÉNÉTR.) (Coleoptera, Staphylinidae) in Bieszczady Mts.

Quedius (M.) ochripennis (MÉNÉTR.) to gatunek szeroko rozmieszczony w południowej części Palearktyki. W Polsce bardzo rzadko znajdowany, wykazany z kilku stanowisk w zachodniej części kraju (okolice Poznania, Wrocław, Legnica, Świdnica, Lubiąż Śl., Karkonosze) oraz z pojedynczych stanowisk na Górnym Śląsku i w okolicach Przemyśla. Wzmianki te pochodzą w większości sprzed kilkudziesięciu lat. Chrząszcz żyje w próchniejącym i przegrzybiałym, wilgotnym drewnie, w gniazdach drobnych ssaków, trzmieli i szerszeni, bywa też znajdowany w jaskiniach i w piwnicach. W Bieszczadach, gdzie gatunek ten nie był notowany, autor złowił 3 samce, 3 X 1992, w Ustrzykach Górnych, w piwnicy budynku mieszkalnego, pod stosem częściowo przegrzybiałego, bukowego drewna opałowego. Zebrane okazy przekazano do Muzeum Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie.

TADEUSZ WOJAS, Kraków

49. Nowe stanowisko *Dirhagus lepidus* (ROSENH.) (Coleoptera, Eucnemidae) w dolinie Dunajca (Karpaty Zachodnie)

A new locality of *Dirhagus lepidus* (ROSENH.) (Coleoptera, Eucnemidae) in the Dunajec valley (W. Karpathians)

Rodzina *Eucnemidae* reprezentowana jest w faunie Polski przez 17 gatunków, z których większość odławiana jest sporadycznie i należy do gatunków rzadkich. Zasięg występowania *Dirhagus lepidus* (ROSENH.) obejmuje Europę od Pirenejów aż do Uralu, na północ sięgając do Norwegii, Szwecji i Finlandii. Mimo szerokiego rozprzestrzenienia, gatunek spotykany jest lokalnie i nielicznie. W Polsce nie był on poławiany od 60 lat i znany jest z 4 stanowisk: Gdańska, Bud Wielkich koło Przemyśla, okolic Cieszyńska (Katalog Fauny Polski, cz. XXIII, t. 10, 1985) oraz okolic Krzeszowic. To ostatnie zostało podane w niedawno wydanym „Kluczu do oznaczania owadów Polski” (cz. XIX, z. 35–37, 1991) i nie zawiera danych źródłowych. Chodzi tutaj o okazy z kolekcji W. MAĆCZYŃSKIEGO znajdującej się w zbiorach Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, opisane na etykietkach:

– „Krzeszowice Czerna (Galicja), 7/VII 1902, w zgniłej wierzbie”, 7 exx. (miejscowość mieści się w kwadracie DA06 siatki UTM).

Podane przeze mnie stanowisko położone jest na styku trzech pasm górskich: Pienin, Gorców i Spiszu, w dolinie Dunajca i potwierdza współczesne występowanie *D. lepidus* w Polsce:

– Podbrzezie ad Czorsztyn (UTM – DV47), 17 VI 1992, 1 ♀ zebrana czerpakiem, leg. S. KNUTELSKI.

Okaz został zebrany w zarastających pozostałościach po zabudowaniach i ogrodzie nad rzeką.

Teren porośnięty był roślinnością krzewiastą (młode wierzby, czeremcha, róża) oraz zielną (pokrzywy, osty).

Gatunek, według danych z literatury, związany jest z grubym drewnem drzew liściastych. Rozwija się w miejscach pozbawionych kory lub w dziuplach, w martwym białobutwiejącym drewnie. W bliskiej okolicy miejsca znalezienia podanego wyżej okazu, nie stwierdzono środowisk zbliżonych do przedstawionych w piśmiennictwie.

Stwierdzone stanowisko *D. lepidus* już w 1995 roku zostanie niestety zalane przez zbiornik wodny Zapory Czorsztyńskiej i występowanie tego gatunku w Polsce wymagać będzie ponownego potwierdzenia.

MAŁGORZATA OSSOWSKA, Kraków